



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 52/2012**  
**27.06.2012. година**  
**Београд**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр.З.Ј. и др., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 286/12 од 01.06.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 2814/10 од 24.05.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4373/11 од 10.11.2011. године, у седници већа одржаној 27.06.2012. године, донео је

### П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 286/12 од 01.06.2012. године као основан и утврђује да је правноснажним пресудама Основног суда у Крагујевцу К 2814/10 од 24.05.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4373/11 од 10.11.2011. године, повређен Кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 112. тачка 28. КЗ, у корист окр. З.Ј.

### Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К. 2814/10 од 24.05.2011. године окр. З.Ј., на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом окр. Г.Ј., ослобођен је од оптужбе за кривично дело насиље у породици у помагању из члана 194. став 3. у вези става 1. и у вези члана 35. КЗ.

Одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 4373/11 од 10.11.2011. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 286/12 од 01.06.2012. године, због повреде закона из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 112. тачка 28. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и утврди да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен Закон у корист окр. З.Ј.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, док окривљеном, након више покушаја, достава обавештења није могла бити извршена.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Првостепеном пресудом окр. З.Ј. ослобођен је од оптужбе за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, јер дело за које је оптужен није кривично дело. Према ставу првостепеног суда, окривљени, коме је оптужбом стављено на терет да је, на начин описан у диспозитиву, угрозио телесни интегритет и душевно стање члана своје породице – свог малолетног унука, не може бити извршилац овог кривичног дела, јер унук није члан породице у смислу одредаба члана 194. КЗ и члана 112. тачка 28. КЗ, па, дакле, ни пасивни субјект предметног кривичног дела. Другостепени суд је у жалбеном поступку, у потпуности прихватио овакав став првостепеног суда.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени и другостепени суд заузели су погрешан став да се унук окривљеног не може сматрати чланом породице у смислу одредбе члана 194. КЗ.

Заштитни објект код кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ је члан породице, а одредбом члана 112. тачка 28. КЗ, прописано је која се лица сматрају чланом породице.

Тачно је да у овој одредби унук, као потомак у другом степену сродства у правој линији, није изричито наведен као члан породице, међутим, та одредба се мора шире тумачити. Наиме, како се према одредби члана 112. тачка 28. КЗ, члановима породице, између осталих, сматрају супружници, њихова деца и преци супружника у правој линији крвног сродства, онда је логично да су и њихова деца (деца супружника), чланови породице предака супружника. Дакле, када је кривичноправна заштита дата деди, као члану породице, сроднику у правој линији крвног сродства, онда кривичноправну заштиту мора уживати и његов унук, такође сродник у правој линији сродства. Ово тим пре, што је у конкретном случају унук, после смрти своје мајке, а ћерке окривљеног, остао да живи у заједничком породичном домаћинству са дедом, односно окривљеним.

Према томе, погрешно закључујући да мал. оштећени Д.Ц., као унук, није заштитни објект предметног кривичног дела и да у радњама окривљеног нема дела за које је оптужен, јер радња извршења није предузета према члану породице, првостепени суд је доношењем ослобађајуће пресуде из тих разлога, повредио одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 112. тачка 28. КЗ, а исту повреду Кривичног закона учинио је и другостепени суд који је првостепену пресуду потврдио, прихватајући напред изнети став првостепеног суда.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, утврдио да је правноснажним пресудама Основног суда у Крагујевцу 2814/10 од 24.05.2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4373/11 од 10.11.2011. године, повређен Кривични закон у корист окр. З.Ј., не дирајући у наведене правноснажне пресуде.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа-судија

Драгана Вуксановић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.